

ALEXIS ESQUIVEL

halda seg vera betri enn onnur. Hendan listin tykist við eitt borgarlig í hesum høgu hallunum, og ætlaða avbjóðingin er bara ætlað og óekta.

Spell. Tí næstan øll list í stóru søvnunum í London er framúrskarandi list. Í roynd og veru ber ikki til at samanbera hana við hotellist í einum sponskum hotellkamari, tí listin í London er fleiri, fleiri ferðir betri. Men góði smakkurin hevur stolið nakað frá henni, sum ógreinaða hotellistin hevur varðveitt. Kanska eitt slag av frælsi í sínum egna samanhangi og máttin at bjóða av, ótillagað, at vera ein pussfiskur – tað er eingin list í London. Søvnini í London er stórir hvítir kassar, har alt slag av list og allir litir kunnu húsast. Ongantið er nakað, sum argar, nakað sum er lögð.

At sleppa upp í part hjá tí góða smakkinum hjá Saatchi er fantastiskt hjá einum listafólki. Pensjónin er bjargað. Men vandi er í hvørjari vælferð. Har snikir eitt brá av handilshugsan seg inn í listina, at hesin anskræmiligi góði smakkurin nærast.

VEND Á HØVDIÐ OG RIST POSAN

At býta list upp í góðan og vána smakk kann tykjast hópisleys, men kortini er eitt mál við tí. Hetta er gjørt, tí har eru fólk, sum hava sett hópin av peningini í list og sum avgjort royna at okkurt slag av list skal halda og helst hækka í virði. Býtið er gjørt, tí vit fegin vilja skilja okkum frá hvørjum øðrum og tí byggja stættarsamfeløg á so nógvum økjum.

GÓÐAN SMAKK Í LONDON

Vit býta okkum upp tí tey, sum heima-kunnug spasesa á søvnunum í London og tey, sum skoldaði og all inklusive taka sær av lottum á Gran Kanaria. Vit eru tey við góðum smakki og tey við vána smakki.

Men býtið í góðan smakk og vána smakk førir eisini til nøkulundasemi. Listins viðbrekna vistskipan skrædnar, tá ov nógv verður av tí góða smakkinum. Ov høgt heiðraður listakongur, heldur enn kollvelting. Alt skal vendast á høvið av og á, um listin skal varðveita sína megi. Posin skal ristast (um eg kann loyva mær at hava so vána smakk at brúka somu orð, sum verða brúkt í bingo banko lívinum her á Gran Kanaria, her næstan bara norðurlendingarar eru at hoyra).

Hetta skal ikki skiljast, at vit ikki mugu skilja millum gott og vánaligt. Tað haldi eg, at vit skulu. Tað er vegurin til sjálvstøðugt medvit og tann vegurin skal gangast. Men vit mugu ikki dovna í okkara fatan av, hvat er gott og hvat er vánaligt – vit mugu ikki tekna okkum sum haldarar av einum ávisum smakki. Vit skulu mennast og avbjóðast, ræðast og kløkkast.

Tann eina dagin gjørdist eg kløkk á Gran Kanaria.

KLØKK Á GRAN KANARIA

Tann eina dagin á Gran Kanaria hendi tað lögna, at eg fór inn í eini hús, har eg væntaði at renna meg í kaktussar

gjørdar úr leiri ella eitt kertuljós gjørt sum ein banan, men eg rendi meg í nakað heilt annað. Eg rendi meg í framúrskarandi list. Kanska góður smakkur latin í sum vána smakkur, men helst nakað, sum legði bæði tvey afturum seg. Bráðliga var ein framsýning har við einum kubanskum listamanni, sum æt Alexis Esquivel. Hansara list snúi seg um søguskriving, rasismu, fráveruna og tilgeringina av svartu mannakroppinum í listini, um tey mynstur, ið nationalstaturin og hjálandaveldi skapa, um fundamentalismu og stigveldisskipan. Esquivel er illtrúgvinn um fortíðina á ein heilt serligan og óvanliga snøggan hátt. Hann tekur eina skelvandi og lyndisleysa mynd av nútíðini og sigur stökkandi søgur um veruleika og utopi.

Í einum lítlum faldara las eg, at hetta var fyrstu ferð Alexis Esquivel hevði sína egnu framsýning í Evropa. Kanska keypir Saatchi í næstum eitt verk frá Esquivel og hansara list verður skrødd niður av veggjunum í húsunum á Gran Kanaria, meðan tónleikurin frá dansibandinum hjá Lasse Johanson verður hangandi í rúminum. Hansara list verður so rurað inn í óendaliga lúrin hjá til góða smakkinum í London.

Eg veit ikki rættuliga, hvat man skal vóna.

Kanska haldi eg bara, at vit sjálvi javnan skulu ivast meiri um okkara egna fantastiska góða smakk.